

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒) ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

นายกสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดี

“ข้าราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานเป็นพนักงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

“คู่มือในการร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามสายการบังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างชั่วคราว

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่ข้าราชการและพนักงานเป็นผู้อุทธรณ์และร้องทุกข์ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ กรณีที่อธิการบดีเป็นผู้อุทธรณ์และร้องทุกข์ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ และให้ถือเป็นที่สุด

บททั่วไป

ข้อ ๖ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ข้อบังคับนี้ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ด้านกฎหมาย และด้านการบริหารงานบุคคลภาครัฐ ด้านละหนึ่งคน รวมจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๔) รองอธิการบดีที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) คณบดีที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๗) ข้าราชการหรือพนักงานตำแหน่งวิชาการที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๘) ข้าราชการหรือพนักงานตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ที่คัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้หัวหน้างานที่รับผิดชอบงานวินัยและนิติการเป็นเลขานุการ และนิติกรที่หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่มอบหมายไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๔) ถึง (๘) ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการคัดเลือกประธานกรรมการหรือกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกประธานกรรมการหรือกรรมการใหม่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันครบวาระหรือก่อนครบวาระ แต่ถ้ายังมีได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการใหม่

ข้อ ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น ๆ

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๕) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๑๐ ก.อ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอุทธรณ์กรณีข้าราชการถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนแล้วแต่กรณี

(๒) พิจารณาอุทธรณ์กรณีพนักงานถูกสั่งลงโทษทางวินัย

(๓) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการและของพนักงาน กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๔) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการที่มีใช้อิการบติและของพนักงานกรณีถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๕) เสนอแนะการปรับปรุงข้อบังคับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๑ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของ ก.อ.ม. ให้นำข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ว่าด้วยการประชุมและการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่ายเงินค่าตอบแทนการประชุมแก่ ก.อ.ม. ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังหรือตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ ในการประชุมต้องจัดทำรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๓ ในการประชุม หากกรรมการผู้ใดมีเหตุดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาและอยู่ในที่ประชุมไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณี หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๒) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น ของผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์แล้วแต่กรณี

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนของผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๕) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีที่กรรมการผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่งทำให้ไม่สามารถพิจารณาและอยู่ในที่ประชุมได้ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบไปด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

หมวด ๑
การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๑๔ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์กรณีข้าราชการถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์กรณีพนักงานถูกสั่งลงโทษทางวินัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

กรณีพนักงานราชการและลูกจ้างชั่วคราวถูกสั่งลงโทษทางวินัยให้ใช้วิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของพนักงานมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ และทำหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นถึงประธาน ก.อ.ม. โดยยื่นต่อเลขาธิการ ก.อ.ม. ภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่มีผู้กระทำผิดวินัยร่วมกันหลายคน เมื่อผู้ใดใช้สิทธิอุทธรณ์แล้วและผลการพิจารณาอุทธรณ์เป็นคุณแก่ผู้นั้นให้ผู้ที่ไม่ได้อุทธรณ์ได้รับผลแห่งการนั้นด้วย

ข้อ ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตโดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเรื่อง ๆ ไป

สำหรับการขอคัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลตามวรรคแรก หากผู้สั่งลงโทษพิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ จะอนุญาตให้คัดบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลโดยไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๑๘ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้าน ก.อ.ม. ได้ถ้ากรรมการคนหนึ่งคนใดมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เสียความเป็นกลาง

(๕) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้ส่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ส่งลงโทษ

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัวให้ประธาน ก.อ.ม. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธาน ก.อ.ม. เห็นว่าการให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรมจะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษและมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษพร้อมบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา สถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานอย่างน้อยสองคนรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมาให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับคำสั่งแล้ว

ข้อ ๒๐ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัย โดยทำหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ให้ทำได้โดยทำเป็นหนังสือด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ หรือด้วยวิธีการอื่นใดที่มหาวิทยาลัยจะได้ประกาศกำหนด

กรณียื่นด้วยตนเองให้ยื่นหรือส่ง ณ สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัยพร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ จากนั้นให้สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัยออกใบรับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือว่าวันที่รับตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นอุทธรณ์

กรณียื่นทางไปรษณีย์ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่งอุทธรณ์

เมื่อสำนักงานเลขาธิการสภามหาวิทยาลัยได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้รายงานต่อนายกสภามหาวิทยาลัย เพื่อสั่งการโดยเร็ว

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณาอุทธรณ์โดยทำหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ก็ได้

ข้อ ๒๑ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๑๖ และข้อ ๒๐

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาให้แจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็วและให้แจ้งผู้ส่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๒๒ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้วการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๒๓ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นรวมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัย

ในกรณีจำเป็นและสมควร ก.อ.ม. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

การพิจารณาอุทธรณ์ต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เมื่อ ก.อ.ม. อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ ก.อ.ม. ได้ หาก ก.อ.ม. เห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จะแจ้งงดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้ ก.อ.ม. แจ้งให้ผู้ส่งลงโทษทราบด้วยว่าถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้ส่งลงโทษหรือผู้แทนของผู้ส่งลงโทษเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ม. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรมให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็นโดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้มีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษชอบด้วยกฎหมายและเหมาะสมกับความผิดแล้วให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีมติเพิกถอนคำสั่งและสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและควรได้รับการลงโทษเบาลง ให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและควรได้รับการลงโทษหนักขึ้น ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๕) ถ้าเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

(๖) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ

(๗) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมายแก่ผู้อุทธรณ์ ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๒๕ เมื่อ ก.อ.ม. มีมติตามข้อ ๒๔ แล้ว ให้ประธาน ก.อ.ม. เสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณา

เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติประการใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการให้เป็นไปตามมติสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น จะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยและแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

หมวด ๒

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาตามสายการบังคับบัญชาเมื่อมีกรณีเป็นปัญหาระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือหรือทำความเข้าใจกันโดยให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้นก่อน หากไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจหรือหากผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือก็ให้ร้องทุกข์ตามหมวดนี้

ข้อ ๒๗ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๘ ผู้ร้องทุกข์ อาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งรวมถึงคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนของคู่กรณีในการร้องทุกข์ ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

(๒) ในกรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของคู่กรณีในการร้องทุกข์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลอย่างไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์

(๑) ในกรณีเหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่คู่กรณีในการร้องทุกข์มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งและมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งรับทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งเรียบร้อยแล้ว ให้ทำบันทึกลงวัน เดือน ปี เวลา สถานที่ที่แจ้งและลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมพยานรู้เห็นอย่างน้อยสองคนไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

โดยส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่คู่กรณีในการร้องทุกข์ไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่คู่กรณีในการร้องทุกข์ปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ได้ทราบหรือควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของคู่กรณีในการร้องทุกข์ดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. โดยต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของ คู่กรณีในการร้องทุกข์ข้อใดข้อหนึ่งพร้อมสำเนารับรองถูกต้องจำนวนหนึ่งชุด

การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ให้ทำได้โดยทำเป็นหนังสือด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ หรือด้วยวิธีการอื่นใดที่มหาวิทยาลัยจะได้ประกาศกำหนด

กรณียื่นด้วยตนเองให้ยื่นหรือส่ง ณ สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัยพร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ จากนั้นให้สำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัยออกใบรับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือว่าวันที่รับตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

กรณียื่นทางไปรษณีย์ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อสำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัยได้รับคำร้องทุกข์แล้ว ให้รายงานต่อประธาน ก.อ.ม. เพื่อสั่งการโดยเร็ว

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์โดยทำหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ก็ได้

ข้อ ๓๒ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้ประธาน ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ผู้นั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) กลับมายัง ก.อ.ม. เพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

ข้อ ๓๓ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐาน แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าวให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และขออนุมัติขยายเวลาพิจารณาออกไปได้อีก แต่ทั้งนี้ขยายได้ไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๓๔ เมื่อ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้มีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่คู่กรณีในการร้องทุกข์ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้ยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่คู่กรณีในการร้องทุกข์ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยหรือมติสั่งให้คู่กรณีในการร้องทุกข์แก้ไข เพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้ความถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ ให้มีคำวินิจฉัยหรือมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๓๕ การพิจารณามีมติตามข้อ ๓๔ ให้บันทึกเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกำหนดของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย แล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาและแจ้งให้ผู้ออกคำสั่งปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น แล้วแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๓๖ ให้นำข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์ หรือกฎ ก.พ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ มาใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ กรณีที่มีการอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่ได้ดำเนินการหรือดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ให้มีการเริ่มดำเนินการใหม่หรือดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.ช่วงโชติ พันธุ์เวช)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา